

देणारं झाड

The Giving Tree

शेल सिल्वरस्टाइन
Shel Silverstien

The Giving Tree
Shell Silverstien

देणारं झाड
शोभा भागवत

कृतज्ञता -
अरविंद गुप्ता

आभार -
रेखांकन : दुलारी
ग्राफिक्स : अभय कुमार झा

मराठी अनुवाद : शोभा भागवत

मुद्रक : स्क्रिप्ट आर्ट
९१४ सदाशिव पेठ,
पुणे - ४११ ०३०.

प्रकाशनवर्ष : २००५

मूल्य : रु. १०/-

मराठी प्रकाशन -

कजा कजा मरू प्रकाशन

द्वारा : गरवारे बालभवन
सारसबागेसमोर, पुणे - ४११ ००२.
फोन : २४४४२१०९.

देणारं झाड

The Giving Tree

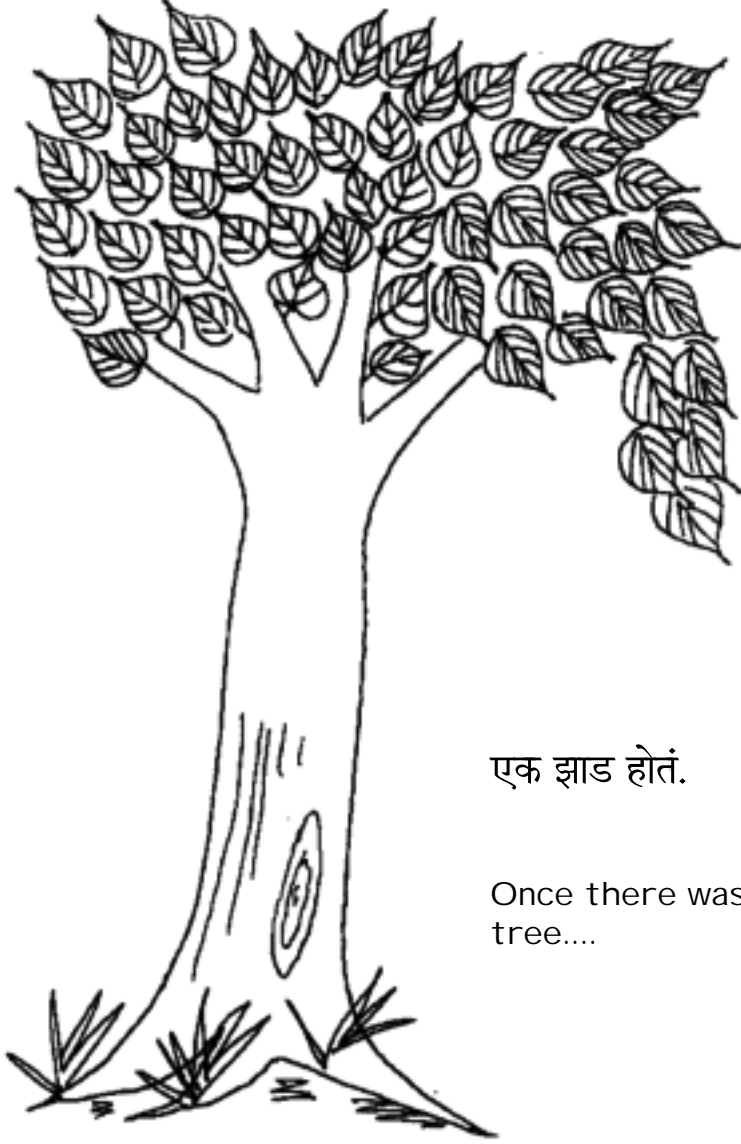

शेल सिल्व्हरस्टाइन
Shell Silverstien

देणारं झाड

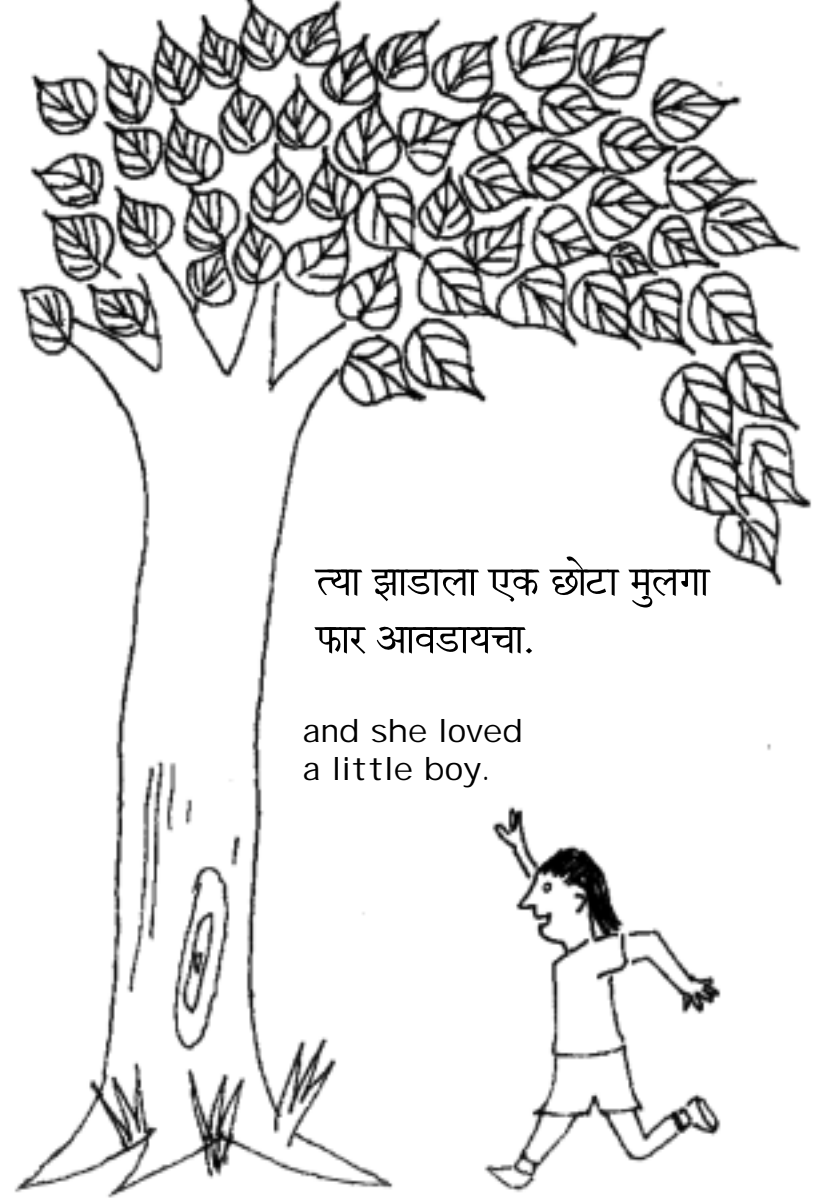
The Giving Tree

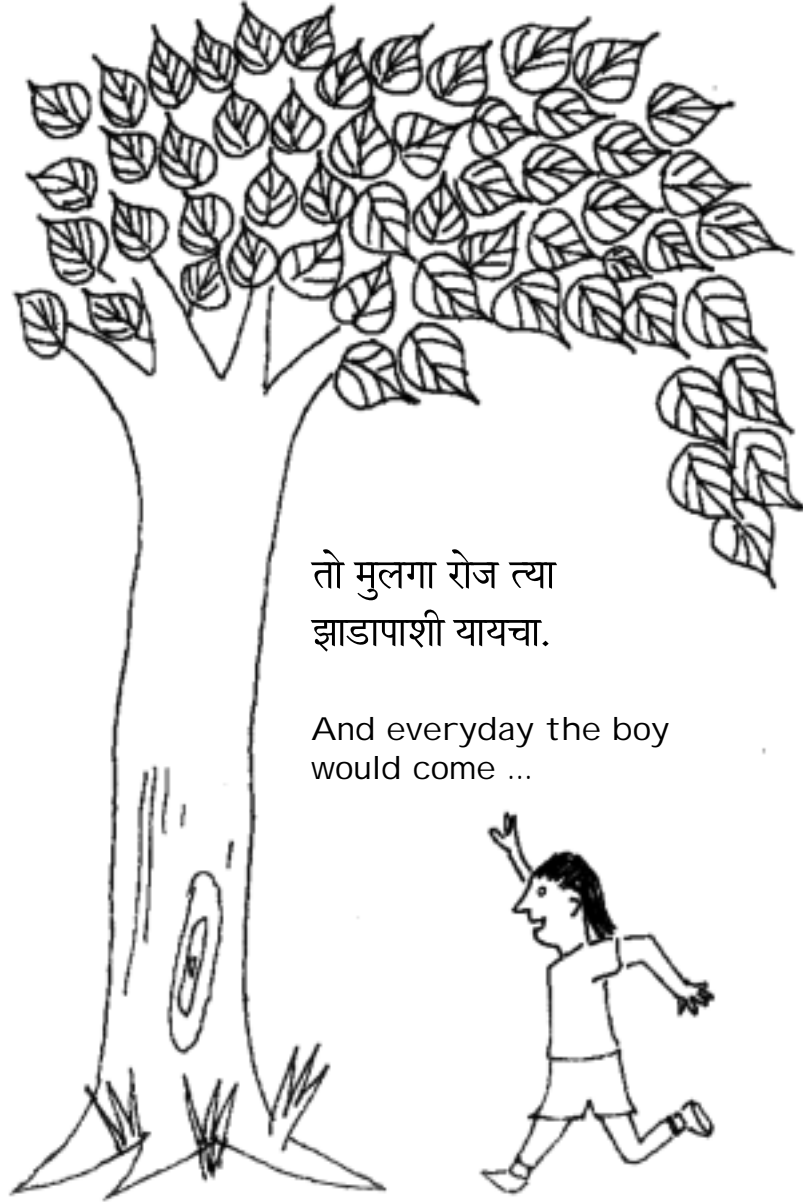
एक झाड होतं.

Once there was a
tree....

त्या झाडाला एक छोटा मुलगा
फार आवडायचा.

and she loved
a little boy.

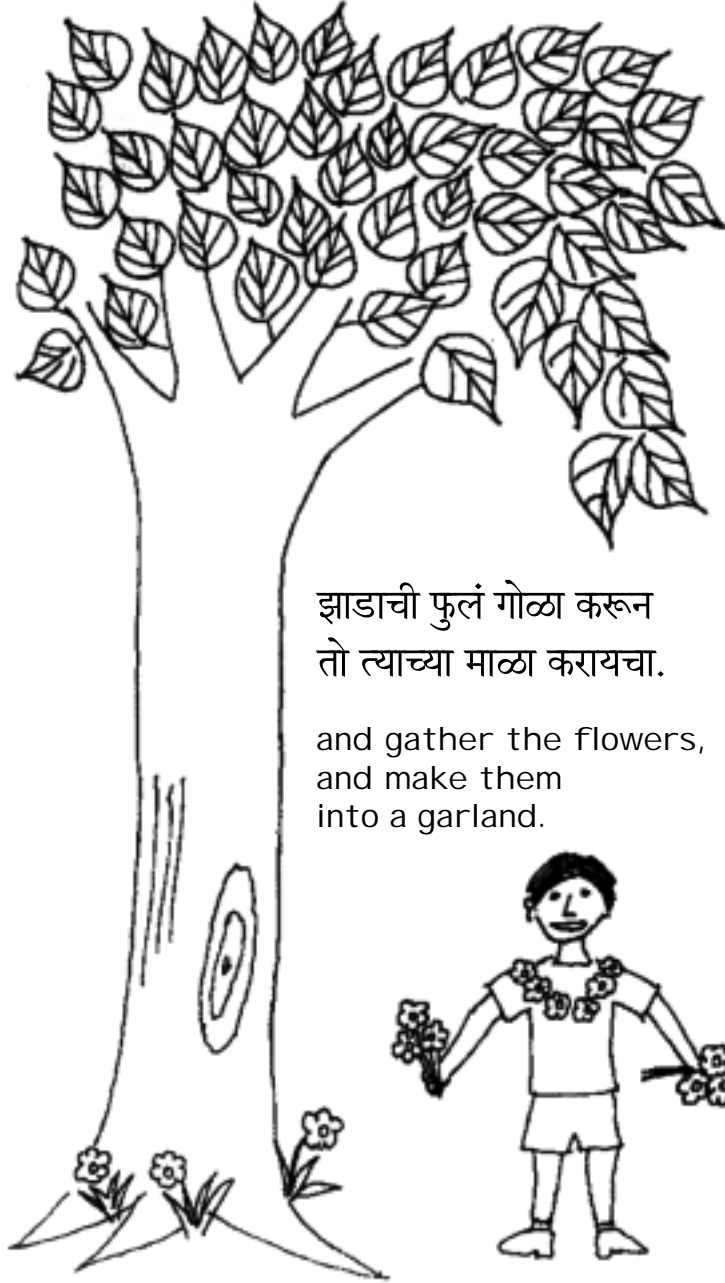
तो मुलगा रोज त्या
झाडापाशी यायचा.

And everyday the boy
would come ...

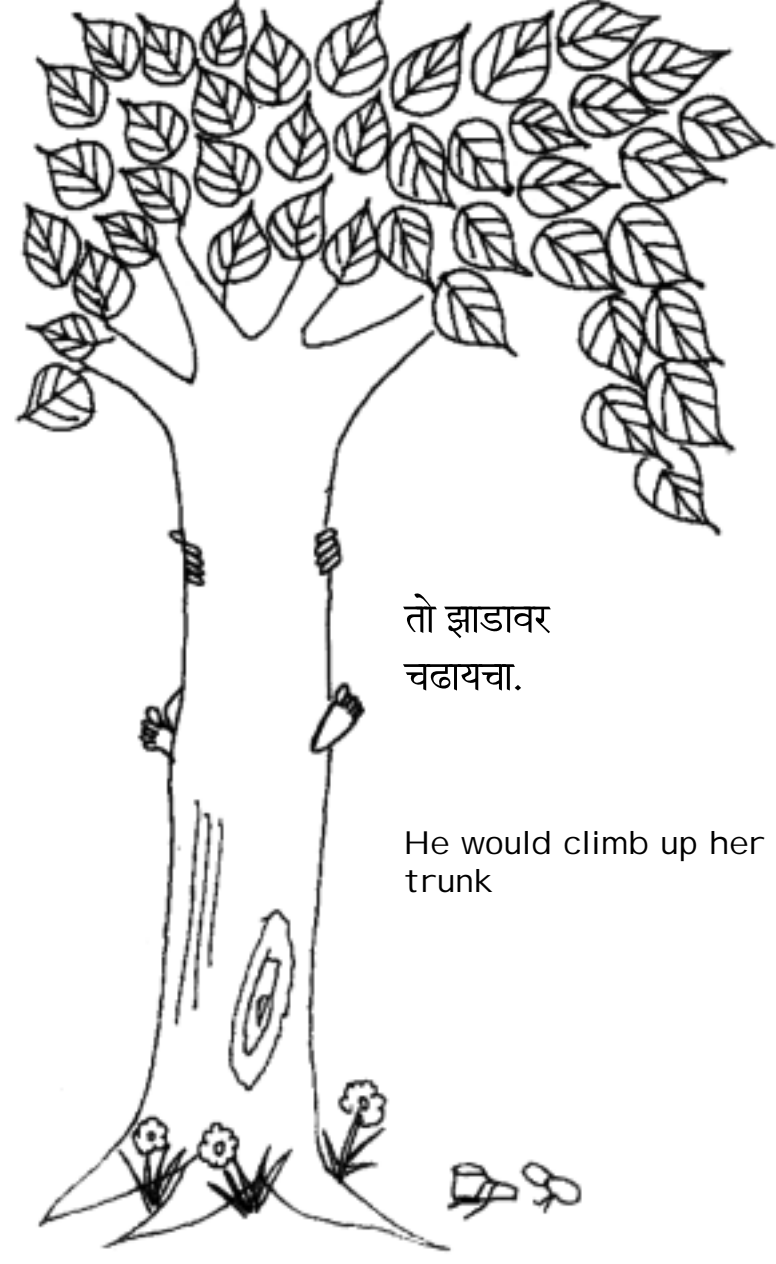
आणि झाडाची पानं
गोळा करायचा.

... and he would gather
the leaves

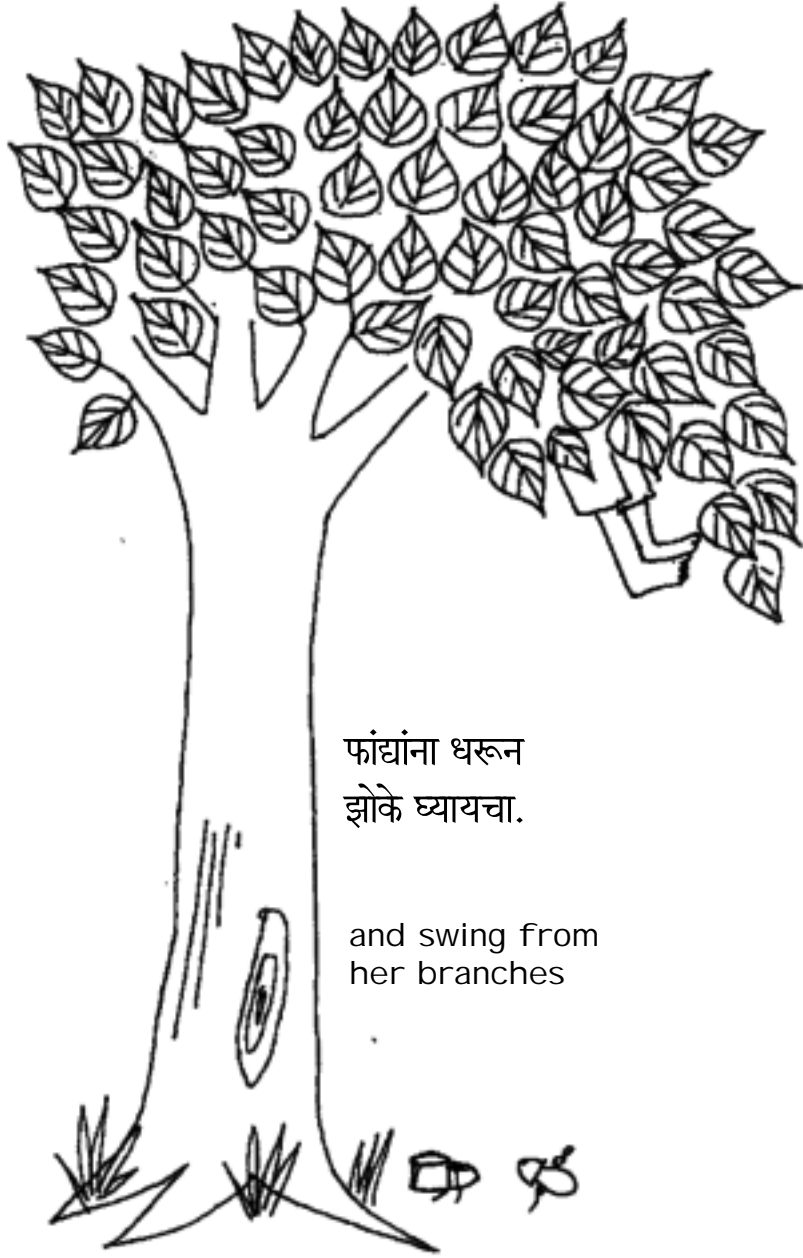
झाडाची फुलं गोळा करून
तो त्याच्या माळा करायचा.

and gather the flowers,
and make them
into a garland.

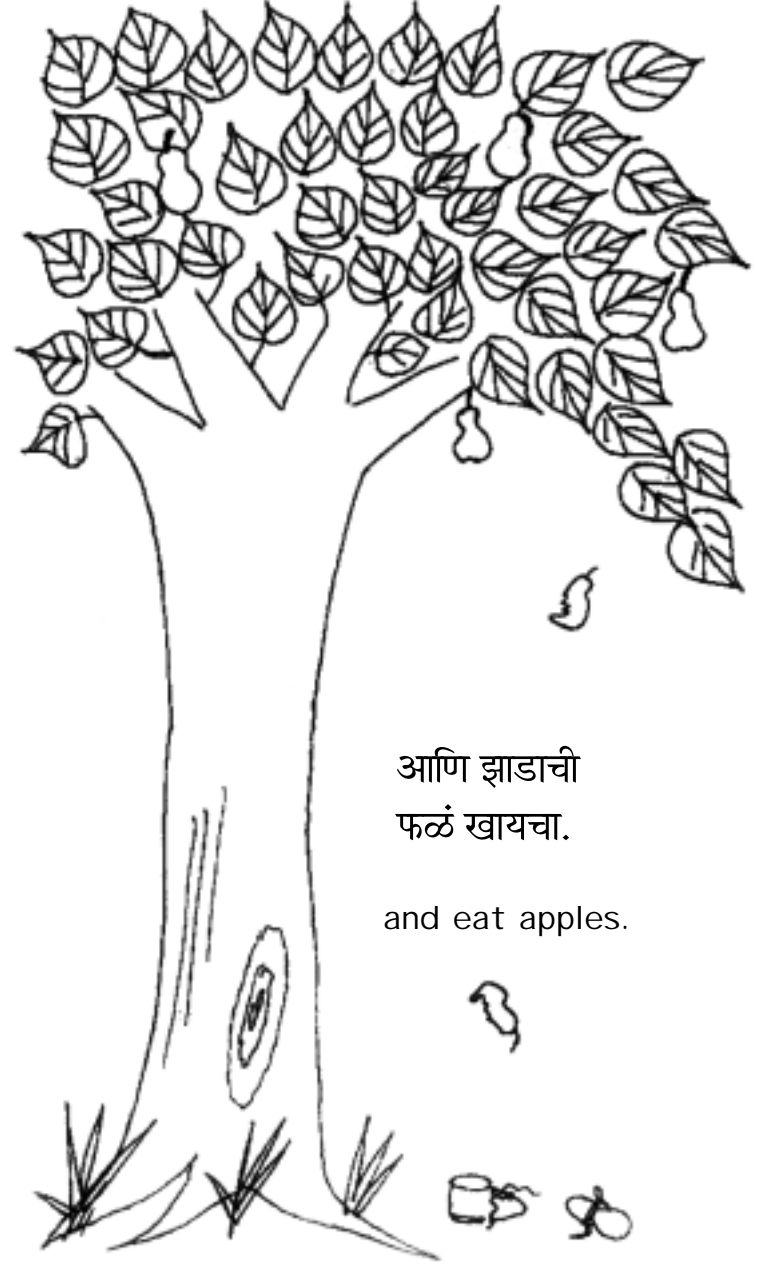
तो झाडावर
चढायचा.

He would climb up her
trunk

फांद्यांना धरून
झोके घ्यायचा.

and swing from
her branches

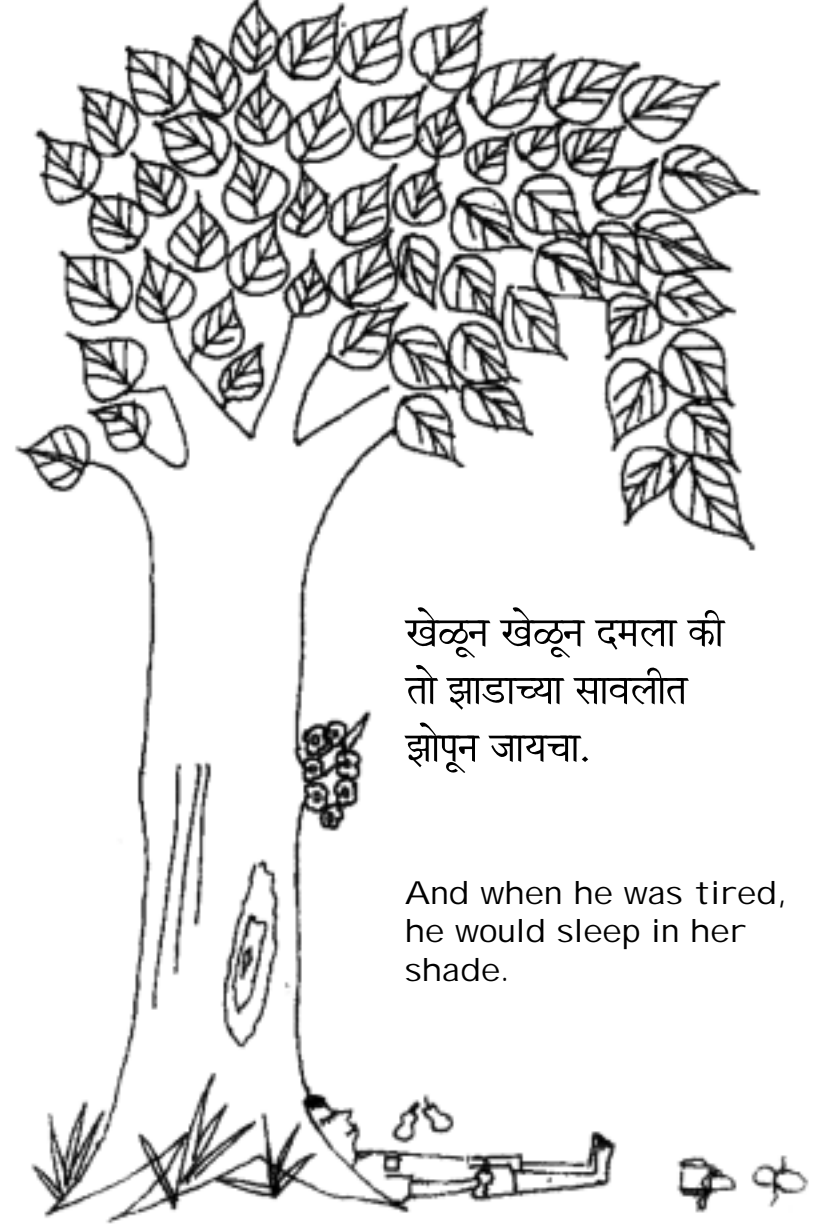
आणि झाडाची
फळं खायचा.

and eat apples.

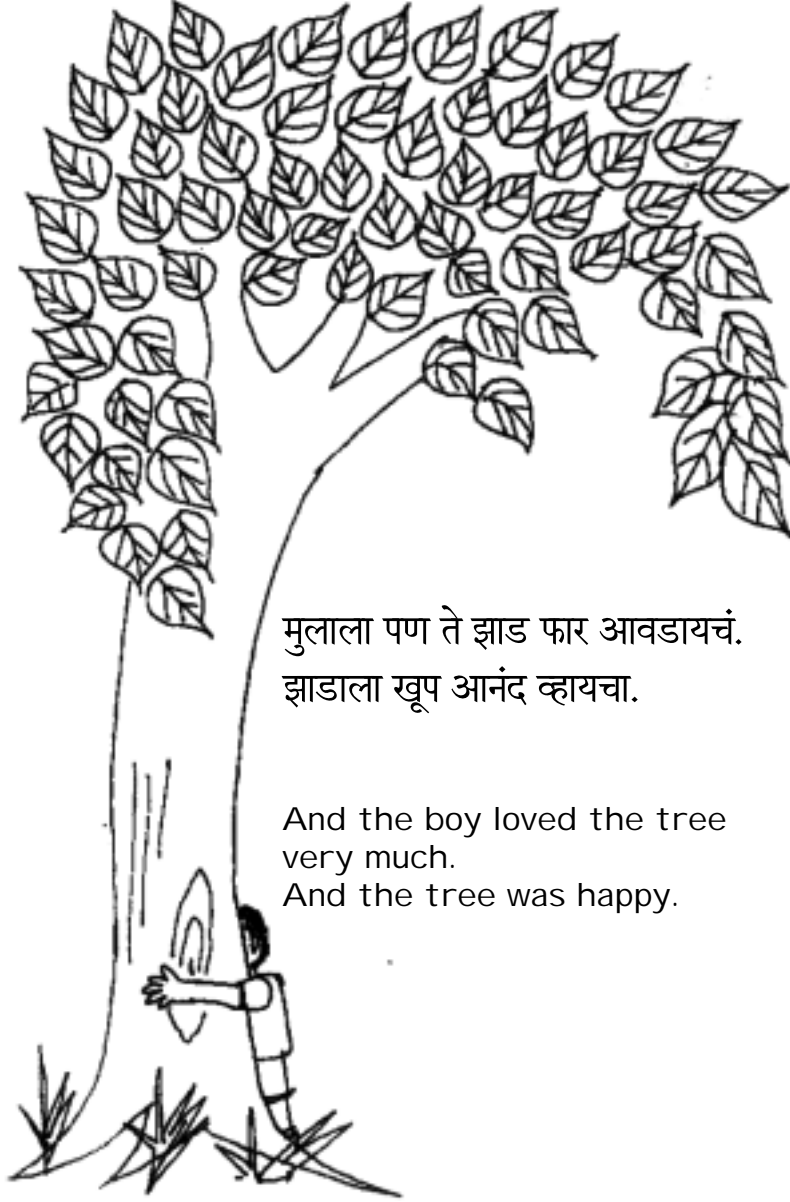
कधी तो झाडाबरोबर
लपाछपी खेळायचा.

And they would play
hide-and-go-seek.

खेळून खेळून दमला की
तो झाडाच्या सावलीत
झोपून जायचा.

And when he was tired,
he would sleep in her
shade.

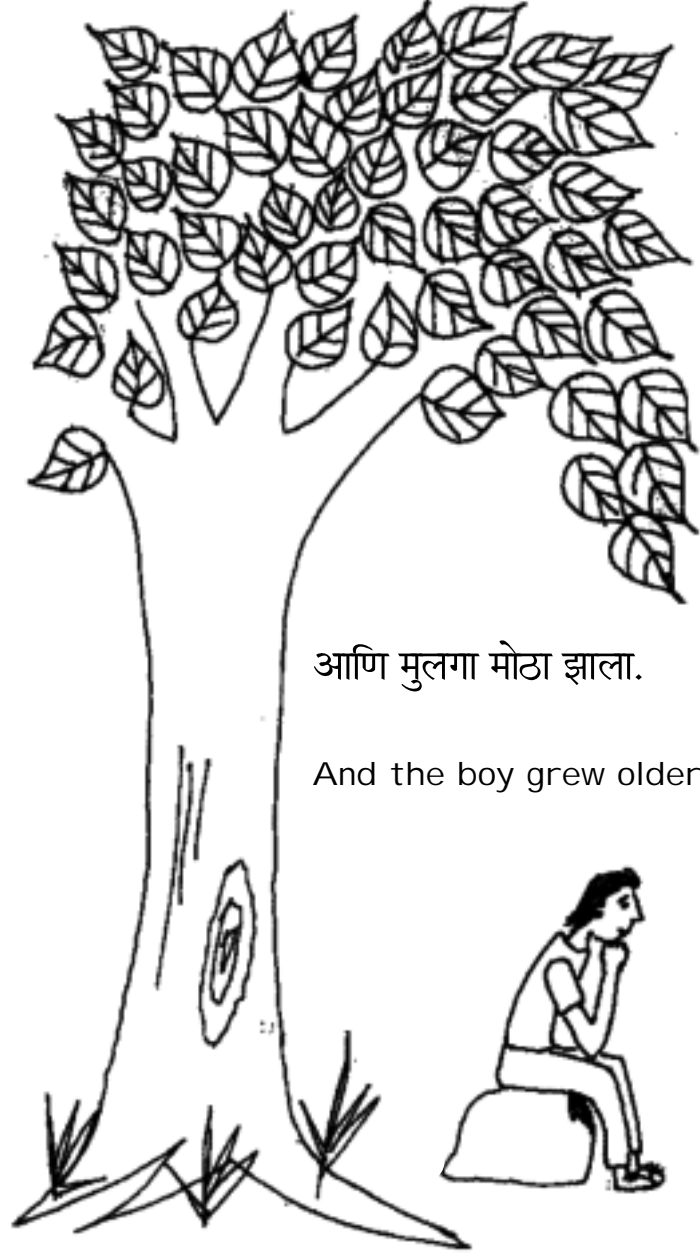
मुलाला पण ते झाड फार आवडायचं.
झाडाला खूप आनंद व्हायचा.

And the boy loved the tree
very much.
And the tree was happy.

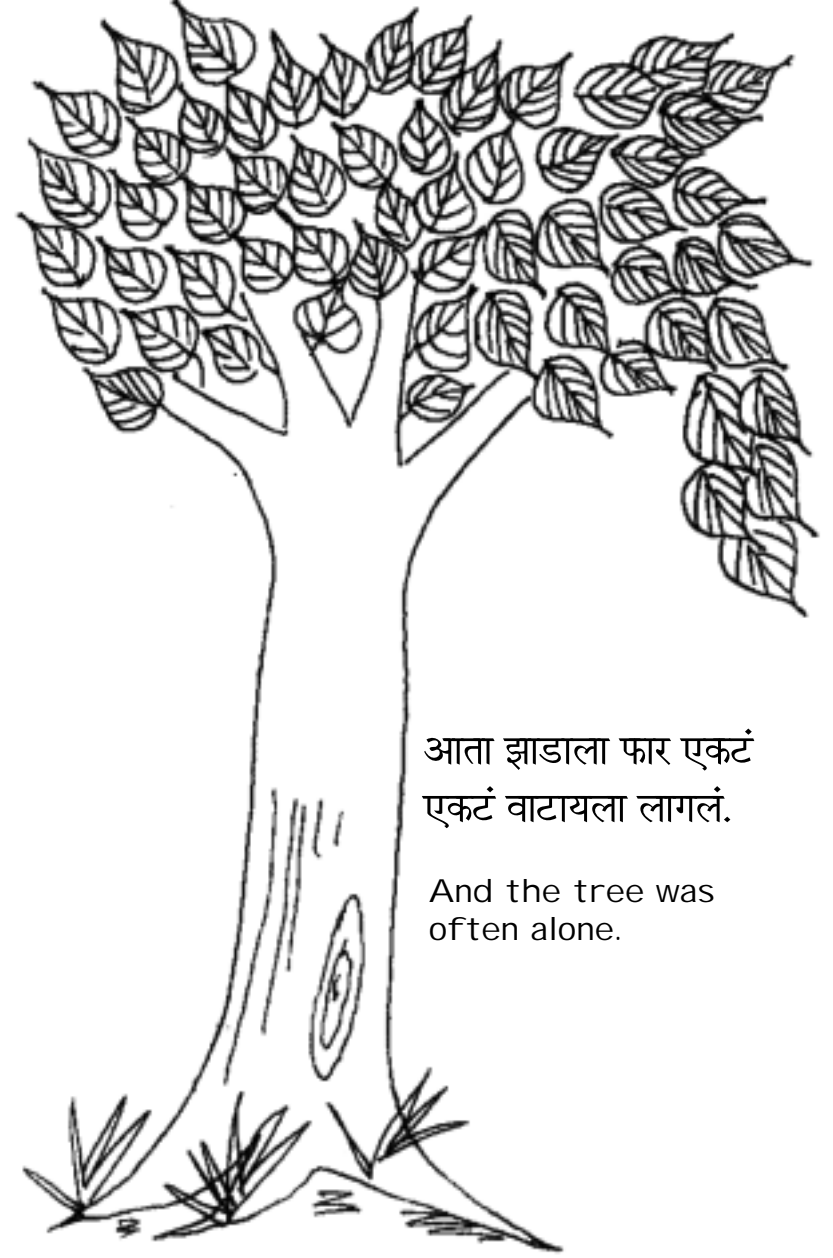
असे खूप दिवस गेले.

But time went by.

आणि मुलगा मोठा झाला.

And the boy grew older.

आता झाडाला फार एकटं
एकटं वाटायला लागलं.

And the tree was
often alone.

एक दिवस तो मुलगा झाडाजवळ आला तेव्हा झाड म्हणालं, 'ये बेटा, ये माझ्या खोडावर चढ. माझ्या फांद्यांवर झोके घे. माझी फळं खा. माझ्या सावलीत खेळ आणि मजेत रहा.' मुलगा म्हणाला, "आता मी मोठा झालो आहे. आता झाडावर चढण्याचं, खेळण्याचं माझं वय नाही. आता मला खूप वस्तू विकत घेऊन मजा करावी असं वाटतं. मला त्यासाठी पैसे हवेत. तू देशील का मला पैसे ?" झाड म्हणालं, "पैसे तर नाहीत बुवा. पण माझ्याजवळ पानं आहेत, फळं आहेत. माझी फळं तोड आणि शहरात नेऊन विक. मग तुला पैसे मिळतील आणि तुला आनंद होईल."

Then one day the boy came to the tree and the tree said, "Come, Boy, come and climb up my trunk and swing from my branches and eat apples and play in my shade and be happy."

"I am too big to climb and play," said the boy.

"I want to buy things and have fun.

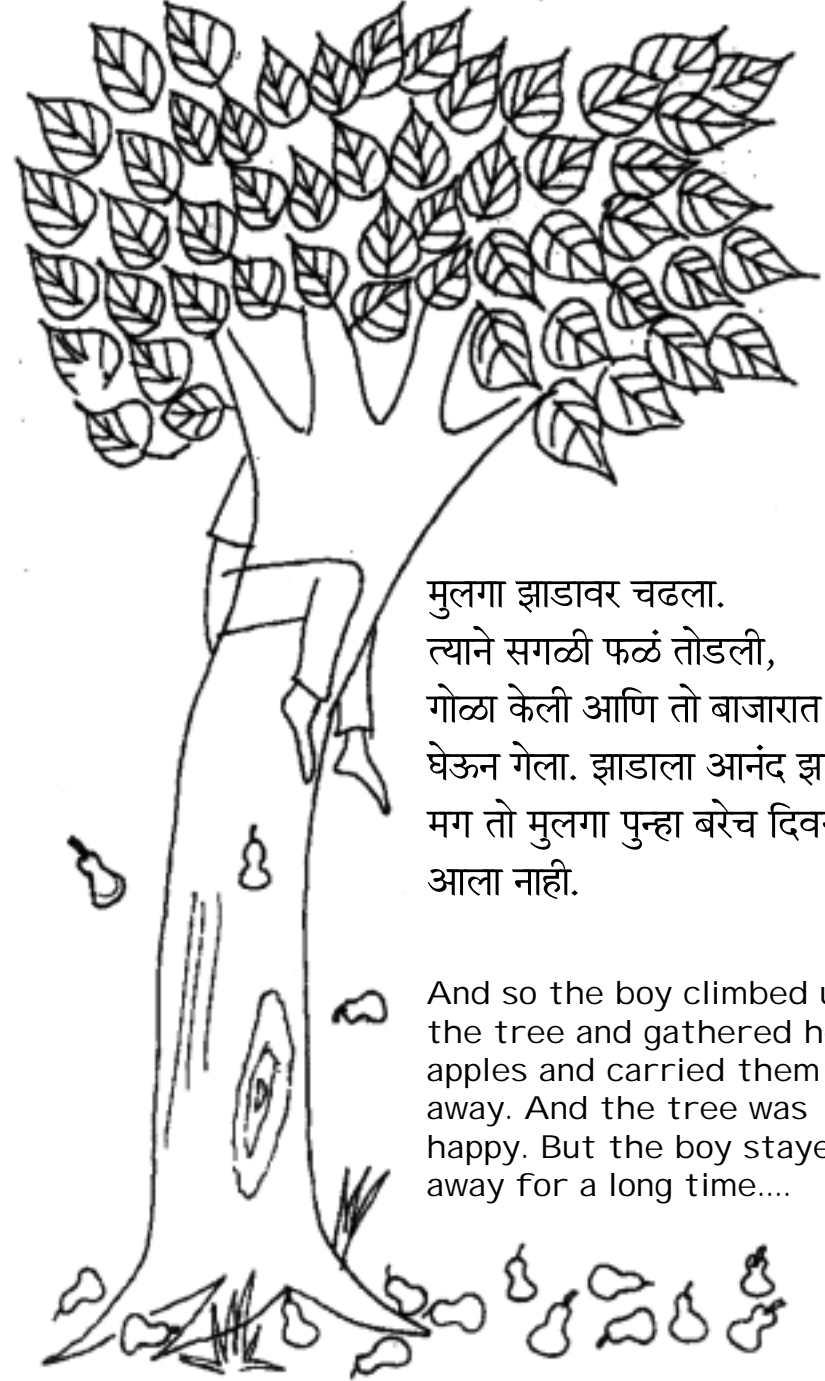
I want some money. Can you give it?"

"But I have no money.

I have only leaves and apples.

Take my apples, Boy, and sell them in the city.

Then you will have money and you will be happy."

मुलगा झाडावर चढला.

त्याने सगळी फळं तोडली,

गोळा केली आणि तो बाजारात

घेऊन गेला. झाडाला आनंद झाला.

मग तो मुलगा पुन्हा बरेच दिवस

आला नाही.

And so the boy climbed up

the tree and gathered her

apples and carried them

away. And the tree was

happy. But the boy stayed

away for a long time....

नंतर मग जेव्हा एक दिवस तो मुलगा परत आला तेव्हा झाडा आनंदाने डोलायला लागलं आणि म्हणालं, 'ये ये. माझ्या खोडावर चढ. माझ्या फांद्यांशी खेळ आणि मजेत रहा.'

मुलगा म्हणाला, 'आता मला झाडा-बिडावर चढायला वेळच नाही. मला एक घर हवं आहे. घर असलं की काळजी नसते. मला आता लग्न करायचंय. मुलं हवीत. त्यांच्यासाठी घर हवं. तू घर देशील का मला ?'

"माझ्याजवळ घर तर नाही रे बाबा. हे जंगल म्हणजेच माझं घर आहे. तू असं कर. माझ्या फांद्या काप त्यांचं लाकूड वापरून घर बांध आणि मजेत रहा.'

and the tree was sad. And then one day the boy came back and the tree shook with joy and she said, "Come Boy, climb up my trunk and swing from my branches, and be happy."

"I'm too busy to climb trees," said the boy. "I want a house to keep me warm," he said. "I want a wife and I want children and so I need a house. Can you give me a house?"

"But you may cut off my branches and build a house. Then you will be happy."

मग मुलानं काय केलं माहित आहे ?

त्यानं झाडाच्या सगळ्या फांद्या कापल्या आणि घर करायला त्या घेऊन गेला. झाडाला खूप आनंद झाला. पण तो मुलगा पुन्हा खूप वर्ष परत आलाच नाही. जेव्हा तो आला तेव्हा झाडाला इतका आनंद झाला की त्याला काय बोलावं कळना. झाड म्हणालं, 'ये ये बेटा. ये आणि खेळ.

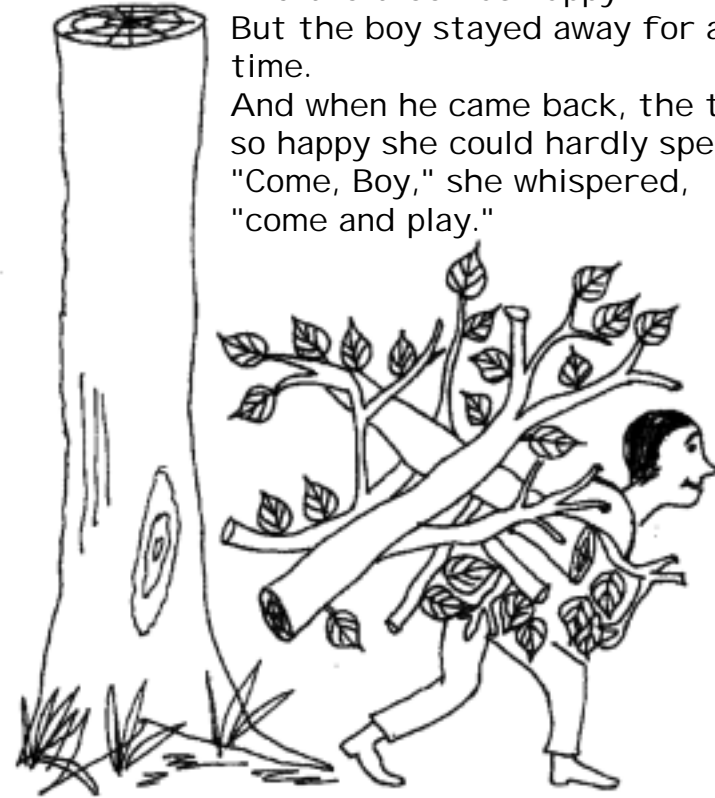
And so the boy cut off her branches and carried them away to build his house.

And the tree was happy.

But the boy stayed away for a long time.

And when he came back, the tree was so happy she could hardly speak.

"Come, Boy," she whispered, "come and play."

‘मला एक होडी पाहिजे. तिच्याच बसून मी सातासमुद्रापार जाईन. तू देशील मला एक होडी ?’

‘हे माझं खोड काप आणि त्याच्यापासून एक होडी बनव’, झाड म्हणालं, ‘मग तू समुद्र पार करशील आणि आनंदात राहू शकशील.’

"I want a boat that will take me far from here. Can you give me a boat?"
"Cut down my trunk and make a boat," said the tree. "Then you can sail away.... and be happy."

मग मुलाने झाडाचं सगळं खोड कापलं,
होडी बनवली
आणि तो समुद्रापलीकडे गेला.
झाडाला आनंद झाला पण.....
खराखुरा आनंद नाही झाला.

And so the boy cut down
her trunk and made a boat
and sailed away.
And the tree was happy
.... but not really.

खूप वर्षानी तो मुलगा परत आला. झाड म्हणालं, “माफ कर बेटा. आता माझ्याजवळ तुला देण्यासारखं काहीच उरलं नाही बघ. माझी फळं नाही राहिली.”

मुलगा म्हणाला, “पण माझे दात इतके दुखतात की मला फळं चावता येत नाही.”

झाड म्हणालं, “माझ्या फांद्या पण नाहीत आता. तुला झोके घ्यायला काही उरलं नाही.”

मुलगा म्हणाला, ‘मी आता म्हातारा झालो. आता कुठलं झोके घेणं !’

And after a long time the boy came back again. "I am sorry, Boy," said the tree, "but I have nothing left to give you - my apples are gone," said the tree.

"My teeth are too weak for apples," said the boy.

"My branches are gone," said the tree.

"You cannot swing on them."

"I am too old to swing on branches," said the boy.

झाड म्हणालं, “माझं खोड पण नाही राहिलं. तू चढणार कशावर ?”

“मी फार थकून गेलोय. झाडावर चढण्याएवढी ताकद कुठली आणू ?” मुलगा म्हणाला.

“मला तुला काहीतरी द्यावंसं वाटतं रे, पण आता माझ्यापाशी तुला द्यायला काही राहिलंच नाही. हे बघ फक्त एक तुटका बुंधा झालाय माझा. मला माफ कर बाबा.....”

“मला आता जास्त काही नकोच आहे”, मुलगा म्हणाला.

“असं वाटतं की एक शांत जागा मिळावी. तिझे जाऊन स्वस्थ बसून रहावं. मी पार थकलो आहे.”

“मग काय...” झाडाने त्यातल्यात्यात आपला बुंधा सरळ केला आणि ते म्हणालं, “ये बेटा, माझ्या बुंध्यावर बस आणि आराम कर.” आणि तो मुलगा त्या झाडाच्या तुटक्या बुंध्यावर बसला आणि त्या झाडाला खूप आनंद झाला.

"My trunk is gone," said the tree.
 "You cannot climb..."
 "I am too tired to climb," said the boy.
 "I am sorry," sighed the tree.
 "I wish I could give you something....
 but I have nothing left.
 I am just an old stump. I am sorry....."
 "I don't need very much now," said the boy,
 "just a quiet place to sit and rest.
 I am very tired."
 "Well," said the tree, straightening herself up as
 much as she could," well, an old stump is good for
 sitting and resting.
 Come, Boy, sit down. Sit down and rest."
 And the boy did.
 And the tree was happy.

ही निसर्ग आणि माणूस यांच्या नात्याची गोष्ट आहे.
 झाडं आपल्याला फळं देतात, सावली देतात, घरांसाठी लाकूड,
 बोटीसाठी लाकूड, प्राणवायू आणि कितीतरी काय काय...
 आपण झाडांना काय देतो ? कुऱ्हाडीचे घाव आणि आगीचे
 चटके. तरीही झाडं किती प्रेमळ, दयाळू असतात,
 ते ह्या गोष्टीत सांगितलं आहे.
 ती देतात आणि देतच राहतात.

A green classic. Trees give us fruit, shade,
 wooden houses, boats, oxygen and what not.
 In return, we just chop and burn them.
 This story recounts the eternal kindness of trees.

गरवारे बालभवन

मूल्य रु. १०/-

Price 10 Rupees